

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 8C/239/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213303
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Čipková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6912213303.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote sudkyňou JUDr. Evou Čipkovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, IČO 00 166 073 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania sa **z a m i e t a** .

Návrh navrhovateľa o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy sa **z a m i e t a** .

Odporkyni sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na súd návrh, v ktorom žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom vyslovil, že odporkyňa zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota a následne rozsudkom zaviazal odporkyňu na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Svoj návrh odôvodnil tým, že v exekučnom konaní Okresný súd v Rimavskej Sobote nerozhodol v zákonnej lehote 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, keďže k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonnej lehoty. Na základe tejto skutočnosti si navrhovateľ uplatňoval jednak majetkovú škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi tým, že okresný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ktorá majetková škoda súvisí s nákladmi, ktoré vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti. Ďalej si navrhovateľ uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa navrhovateľa na základe nesprávneho postupu súdu boli ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa a k vzniku rizík v súvislosti so zánikom povinného, k zmareniu účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného, kde vzhľadom na neskoré rozhodnutie súdu navrhovateľ nemohol v čas a efektívne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky. Tento zásah do zákonných nárokov navrhovateľa vyvolal u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti a taktiež vyvolal stratu zisku z vytvorených podnikateľských plánov navrhovateľa.

Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť, poukazovala na tú skutočnosť, že navrhovateľ nesplnil ani procesné podmienky konania, keďže dostatočným spôsobom svoj návrh

dôkazne nepodporil, podľa odporkyne jeho návrh je zmätočný, nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Podľa odporkyne navrhovateľ si riadne neuplatnil svoj nárok formou predbežného prerokovania nároku na základe písomnej žiadosti. Pokiaľ ide o hmotnoprávne nároky navrhovateľa, odporkyňa poukazuje na to, že 15-dňová lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, kde pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov v konaní, táto kompetencia je zverená do právomoci ústavného súdu a nie všeobecných súdov. Nie každý prieťah v konaní možno hodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľ škodu žiadnym spôsobom nepreukázal, požaduje len paušálne sumy. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, podľa odporkyne navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť náhrada za túto ujmu v peniazoch s prihliadnutím na dobré mravy a na poškodenú osobu, kde poukázala na to, že obchodné praktiky navrhovateľa sú všeobecne vnímané negatívne vzhľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v úverových zmluvách. Odporkyňa taktiež vzniesla námietku premlčania prípadného nároku na náhradu škody navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu 8C/239/2012 tun.súdu, návrhom, uznesením KS č.konania XXNcC/XXX/XXXX, dokladmi o doručení rozhodnutí KS účastníkom konania, návrhom na prerušenie konania, návrhmi na zrušenie pojednávania, vyjadrením odporcu zo dňa 23.11.2015, ako aj pripojeného spisu XEr/XXXX/XXXX tun.súdu, najmä návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 16.03.2010, žiadosťou o udelenie poverenia zo dňa 29.04.2010, výzvami na predloženie spisového materiálu od Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava, uznesením o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č.konania XEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 27.09.2010, právoplatným dňa 27.09.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ si uplatňoval na odporkyni náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v exekučnom konaní, kedy bola povinnosť tohto súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15-tich dní od doručenia takejto žiadosti, a keďže okresný súd v tejto zákonnej lehote nerozhodol, rozhodol až po uplynutí tejto lehoty, následkom tohto nesprávneho úradného postupu vznikla navrhovateľovi škoda a uplatňoval si zároveň aj nemajetkovú ujmu.

Navrhovateľ spolu s návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania podal návrh na prerušenie konania z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR v tejto konkrétnej veci, keďže podľa názoru navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici porušil jeho práva tým, že nevytlúčil sudcov okresného súdu z konania, a tým boli porušené práva navrhovateľa na zákonného sudcu a právo na nestranný súd. Keďže bola podaná sťažnosť na ústavný súd, kde sa má vyriešiť otázka zákonného sudcu, kde dôsledkom sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevytlúčenia sudcu povereného prejednávaniu veci, ktorá otázka môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O.s.p.

V zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V zmysle tohto ustanovenia je teda povinnosť súdu konanie prerušiť, ak ide o otázku, ktorá nespadá do kompetencie súdu. O daný prípad však v tejto veci nejde, keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že všetci sudcovia tunajšieho súdu neboli z konania vylúčení, kde týmto rozhodnutím je tunajší súd viazaný, a teda nebol dôvod na prerušenie konania v zmysle tohto ustanovenia, keďže o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup tunajšieho súdu. Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., v zmysle tohto ustanovenia môže konanie súd prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ide o ustanovenie, kde súd len môže konanie prerušiť podľa svojho uváženia. Keďže o zaujatosti sudcov tunajšieho súdu bolo už nadriadeným súdom rozhodnuté a súd je týmto rozhodnutím viazaný, nie je dôvod prerušovať konanie vzhľadom na to, že navrhovateľ podal sťažnosť na ústavný súd, kde je potrebné prihliadnuť aj na to, že navrhovateľ vôbec ani neosvedčil skutočnosť, že sťažnosť na ústavný súd vôbec podal, keďže predložil len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho podanie tejto sťažnosti. Pokiaľ navrhovateľ uviedol ďalší dôvod na prerušenie konania, a to prebiehajúce iné konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, v ktorom konaní konajúci súd rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, v danom prípade je potrebné poukázať, že by išlo o prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., kde pre tunajší súd vyplýva len možnosť prerušiť konanie v prípade, že súd zistí, že na inom súde prebieha konanie a rieši sa otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Keďže pred iným súdom prebieha konanie o náhradu škody, kde súdu nie je celkom zrejmé, aké sú právne a skutkové závery pre riešenie prejudiciálnej otázky, vychádzajúc z toho, že v obdobných veciach Krajský súd v

Banskej Bystrici potvrdil uznesenia tunajšieho súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, súd nevidí dôvod na prerušenie konania s prihliadnutím aj na tieto iné dôvody pre prerušenie konania, keďže súdu nie je zrejmé priama súvislosť otázok, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu a zo strany navrhovateľa ide len o vytváranie prekážok pre rozhodnutie vo veci. V danom konaní ide o náhradu škody, ktorá mala vzniknúť v exekučnom konaní konajúcim súdom, kde exekúcia sa mala vykonať na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, pričom v tomto konaní ide o otázku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu na základe toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v lehote, a preto súd nevidí priamu súvislosť prebiehajúceho konania na toto konanie. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Navrhovateľ si uplatňoval náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Rimavskej Sobote tým, že v zákonom stanovenej lehote nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci oprávneného - navrhovateľa.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom ku dňu podania návrhu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15-tich dní odo dňa doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ si uplatnil u odporkyni na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku nárok na náhradu škody a nárok na nemajetkovú ujmu, kde nedošlo zo strany odporkyne ani k čiastočnému plneniu týchto nárokov navrhovateľa, kde vzhľadom na tú skutočnosť, že od podania návrhu na súd navrhovateľom uplynula už lehota viac ako 6 mesiacov, preto nie jej potrebné zisťovať konkrétne, kedy takáto žiadosť na predbežné prerokovanie nároku bola podaná, keďže určite už uplynula 6-mesačná lehota na prípadné plnenie zo strany odporkyne, a keďže k tomu nedošlo, mohol sa navrhovateľ domáhať uspokojenia svojho nároku na súde v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu.

Navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody s nárokom na nemajetkovú ujmu na základe tej skutočnosti, že v konkrétnom exekučnom konaní nerozhodol okresný súd v zákonnej 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora, a tým došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa na základe nesprávneho úradného postupu súdu.

V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že v konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod číslom 3Er/1241/2010 oprávnený podal návrh na exekúciu dňa 16. 03. 2010 a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 29. 04. 2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Exekučný súd vyzval rozhodcovský súd na zaslanie spisového materiálu na preskúmanie postupu rozhodcovského súdu s poukazom na ustanovenie §45 ods.2 zákona 244/2002 Z. z. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia súd rozhodol tak, že dňa 27. 09. 2010 žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Nemožno spochybniť, že okresný súd v danej exekučnej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom tak, ako na to poukazuje navrhovateľ. Touto lehotou však okresný súd nebol viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie lehota 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V danom prípade teda v konkrétnej exekučnej veci existoval dôvod, pri ktorom neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá lehota platí len v prípade, že súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie a nie pre prípad, že súd žiadosť súdneho exekútora uznesením zamietne, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade.

Na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu, a preto v ďalšom konaní sa súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane navrhovateľa týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

Pokiaľ by na strane navrhovateľa mala vzniknúť škoda, prípadne nemajetková ujma na základe konštatovania zbytočných prietahov v konaní, je potrebné na jednej strane uviesť, že v právomoci okresného súdu nie je konštatovať, že v danej veci došlo k prietahom v konaní, keďže toto oprávnenie konštatovať túto skutočnosť môže len ústavný súd na základe sťažnosti oprávnenej osoby. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru (ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne, s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy (I. ÚS 63/00). Nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľko mesiacov, ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 42/01). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc až desiatok tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, a tým defacto znemožňuje rozhodnúť súdom v primeraných lehotách, pričom návrhy na exekúciu podáva opakovane aj po tom, ako boli právoplatne judikované okolnosti, že navrhovateľom používané exekučné tituly obsahujú neprijateľné podmienky a pre ich rozpor so zákonom sa žiadosti o vydanie poverenia zamietajú. Tým zo strany navrhovateľa dochádza k šikanóznemu výkonu práva, keďže hromadnými podaniami znefunkčňuje súdy, čoho následkom je to, že súdy nemôžu vydávať rozhodnutia v primeraných lehotách, ktorú skutočnosť vlastne spôsobuje samotný navrhovateľ a túto situáciu zneužíva tým, že podáva návrhy na náhradu škody voči štátu za nesprávny úradný postup súdov. Takýto šikanóznny výkon práva nemôže požívať súdnu ochranu, keďže navrhovateľ chce ťažiť zo situácie, ktorú sám svojím konaním a podnikateľskými aktivitami spôsobil.

Naviac v danom prípade súd mal preukázané, že exekučný súd vykonal zákonný postup na preskúmanie exekučného titulu v zmysle §45 ods.2 zákona č. 244/2002 Z.z, rozhodcovský súd nereagoval na výzvu exekučného súdu a preto možno konštatovať, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote, vzhľadom na okolnosti prípadu a to hromadné podávanie návrhov zo strany oprávneného, výzvy exekučného súdu.

Vzhľadom na to, že zo strany okresného súdu v rámci exekučného konania nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a súd nemôže konštatovať, že došlo k zbytočným prietahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré by zakladali právo navrhovateľa na náhradu škody, prípadne nemajetkovú ujmu, súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol. Len okrajovo na záver súd podotýka, že navrhovateľ v konaní doposiaľ ani nepreukázal vznik majetkovej škody na jeho strane, keďže túto škodu kvalifikoval len ako paušálne náhrady vo forme

výdavkov, ktoré sú súčasťou bežného chodu spoločnosti, kde nepreukázal žiadnymi dôkazmi, ktoré náklady súvisia s bežným chodom spoločnosti a ktoré náklady navyše navrhovateľ musel vynaložiť v súvislosti s prípadným nesprávnym postupom okresného súdu. Pokiaľ vo svojom návrhu na odročenie pojednávania navrhovateľ žiadal odročiť pojednávanie aj na doplnenie dokazovania, keďže zadal znalecký posudok na preukázanie ujmy na strane navrhovateľa, túto povinnosť navrhovateľ mohol splniť už pri podávaní návrhu na súd, od ktorej doby uplynula už dlhšia lehota, kde vzhľadom na konštatovanie, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu ani k zbytočným prieťahom v konaní, nie je potrebné zaoberať sa otázkou vzniku škody na strane navrhovateľa, a preto nebol dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu doplnenia dokazovania. Pokiaľ ďalej ide o prípadnú nemajetkovú ujmu na strane navrhovateľa, taktiež len okrajovo súd podotýka, že v návrhu navrhovateľ zamieňa psychickú ujmu, ktorá mala byť spôsobená osobám oprávneným konať za navrhovateľa a ujmu, ktorá mala byť spôsobená samotnému navrhovateľovi ako právnickej osobe, kde tieto skutočnosti sa nemôžu zamieňať, lebo ujma spôsobená fyzickým osobám a právnickej osobe sa musí opierať o iné predpoklady.

Pokiaľ odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení vzniesla námietku premlčania nároku navrhovateľa, súd sa touto námietkou osobitne nezaoberal, keďže došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa z iných dôvodov.

Keďže odporkyňa, ktorá mala úspech v konaní, si trovy konania uplatnila, ale si ich nevyčísľila, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia písomne vo dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí obsahovať náležitosti v zmysle § 205 a 205a/ O.s.p.

Z odvolania musí byť, v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p., zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní je potrebné, podľa § 205 ods. 1 O.s.p., popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.